

Hogere voorziening ingesteld op 29 november 2013 door Villeroy & Boch Austria GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 16 september 2013 in zaak T-373/10, T-374/10, T-382/10 en T-402/10, Villeroy & Boch Austria GmbH e.a./Europese Commissie

(Zaak C-626/13 P)

(2014/C 39/18)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Villeroy & Boch Austria GmbH (vertegenwoordigers: A Reidlinger en J. Weichbrodt, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt,

- het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 16 september 2013 in de gevoegde zaken T-373/10, T-374/10, T-382/10 en T-402/10 in zijn geheel te vernietigen, voor zover het betrekking heeft op rekwirante en haar beroep hierbij wordt verworpen;
- subsidiair, artikel 1 van besluit C(2010) 4185 definitief van verweerster van 23 juni 2010, in de versie die voortvloeit uit het bestreden arrest, gedeeltelijk nietig te verklaren, voor zover het betrekking heeft op rekwirante;
- subsidiair, de in artikel 2 van het litigieuze besluit van verweerster van 23 juni 2010 aan rekwirante opgelegde geldboete op passende wijze te verlagen;
- meer subsidiair, de zaak voor verdere afdoening terug te verwijzen naar het Gerecht;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Met het eerste middel verwijt rekwirante het Gerecht dat het blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van een vermeende inbreuk in Oostenrijk. Het Gerecht baseert zijn oordeel op vaststellingen en overwegingen die in het litigieuze besluit en in de mededeling van punten van bezwaar niet aan de orde zijn gesteld. Daarenboven heeft het Gerecht het relevante betoog van rekwirante terzijde geschoven of onjuist weergegeven.
2. Met het tweede middel verwijt rekwirante het Gerecht dat het feitelijk en rechtens los van elkaar staande gedragingen juridisch als één enkele, samengestelde en voortdurende inbreuk heeft gekwalificeerd, terwijl deze gedragingen alleen al

daarom niet aldus kunnen worden gekwalificeerd omdat zij niet complementair zijn. Het Gerecht hanteert het begrip „één enkele, samengestelde en voortdurende inbreuk” aldus op zodanig wijze dat inbreuk wordt gemaakt op het beginsel van een eerlijk proces.

3. Met het derde middel betoogt rekwirante dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door een „lichte controle” te verrichten. Aldus is het Gerecht tekortgeschoten in zijn toezichtplicht en heeft het inbreuk gemaakt op het gemeenschapsrechtelijke beginsel van rechterlijke bescherming.
4. Ten slotte betoogt rekwirante in het vierde middel dat de bevestigde geldboete hoe dan ook onevenredig hoog is. Aangezien een aantal belastende feitelijke vaststellingen in het arrest reeds van de hand zijn gewezen en een aantal andere feitelijke vaststellingen wegens een rechtens onjuiste motivering eveneens moeten worden verworpen, kan de wettelijke maximumboete van 10 % van de omzet van de groep, die het Gerecht niet heeft verlaagd, niet evenredig en dus niet geoorloofd zijn. Wanneer de feitelijke vaststellingen waarop de vaststelling van de inbreuk is gebaseerd, grotendeels onjuist zijn, kan geen sprake zijn van één enkele, samengestelde en voortdurende inbreuk die 6 landen en 3 productgroepen bestrijkt en 10 jaar heeft geduurd, aangezien er dan duidelijk geen bewijzen en geen causaal verband zijn en de inbreuk niet kan worden toegerekend aan rekwirante. Er kan dan hoogstens sprake zijn van op zich staande, plaatselijke inbreuken, die de hoogte van de in casu opgelegde geldboete totaal niet kunnen rechtvaardigen. De onderhavige zaak vormt helemaal geen ernstig geval, laat staan het zwaarst denkbare geval, maar het Gerecht heeft dit buiten beschouwing gelaten en heeft aldus totaal geen rekening gehouden met de beoordelingscriteria die het had moeten uitleggen.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) op 2 december 2013 — Strafzaak tegen Miguel M.

(Zaak C-627/13)

(2014/C 39/19)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partij in het hoofdgeding

Miguel M.

Prejudiciële vraag

Zijn geneesmiddelen, zoals omschreven in richtlijn 2001/83/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik, die geregistreerde stoffen bevatten zoals genoemd in verordening (EG) nr. 273/2004 ⁽²⁾ en verordening (EG) nr. 111/2005 ⁽³⁾, altijd van de werkingssfeer van deze verordeningen uitgesloten overeenkomstig artikel 2, sub a, daarvan of is dit alleen het geval wanneer de geneesmiddelen zodanig zijn vermengd dat de geregistreerde stoffen niet gemakkelijk met eenvoudige of economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd?

⁽¹⁾ PB L 311, blz. 67.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 273/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 inzake drugsprecursoren, PB L 47, blz. 1.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 111/2005 van de Raad van 22 december 2004 houdende voorschriften voor het toezicht op de handel tussen de Gemeenschap en derde landen in drugsprecursoren, PB 2005, L 22, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour de cassation (Frankrijk) op 2 december 2013 — Jean-Bernard Lafonta/Autorité des marchés financiers

(Zaak C-628/13)

(2014/C 39/20)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour de cassation

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Jean-Bernard Lafonta

Verwerende partij: Autorité des marchés financiers

Prejudiciële vraag

Moeten artikel 1, punt 1, van richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 betreffende handel met voorwetenschap en marktmanipulatie (marktmissbruik) ⁽¹⁾ en artikel 1, lid 1, van richtlijn 2003/124/EG van de Commissie van 22 december 2003 tot uitvoering van richtlijn 2003/6 [van het Europees Parlement en de Raad] ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd dat enkel informatie op basis waarvan met een voldoende mate van waarschijnlijkheid kan worden vastgesteld in welke zin de koers van de betrokken financiële instrumenten

mogelijkerwijs zal worden beïnvloed zodra zij openbaar zal worden gemaakt, concrete informatie in de zin van deze bepalingen kan vormen?

⁽¹⁾ PB L 96, blz. 16.

⁽²⁾ PB L 339, blz. 70.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunalul București (Roemenië) op 4 december 2013 — SC ALKA CO SRL/Autoritatea Națională a Vănilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București

(Zaak C-635/13)

(2014/C 39/21)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Tribunalul București

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SC ALKA CO SRL

Verwerende partijen: Autoritatea Națională a Vănilor — Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Constanța, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București

Prejudiciële vragen

1. Moeten ruwe pompoenpitten in de schil (groenten) die thermisch en mechanisch worden behandeld teneinde te kunnen worden gebruikt voor menselijke consumptie (als voedingswaren behorende tot de categorie „snacks”) worden ingedeeld onder tariefpost 1207 — postonderverdeling 1207999710, dan wel onder tariefpost 1209 — postonderverdeling 1209919010, van de gecombineerde nomenclatuur van waren?
2. Moeten ruwe pompoenpitten in de schil (groenten) die thermisch en mechanisch worden behandeld teneinde te kunnen worden gebruikt voor menselijke consumptie (als voedingswaren behorende tot de categorie „snacks”) volgens de toelichtingen bij de gecombineerde nomenclatuur van waren worden ingedeeld onder tariefpost 1207 — postonderverdeling 1207999710, dan wel onder tariefpost 1209 — postonderverdeling 1209919010?
3. Ingeval met betrekking tot eenzelfde product (ruwe pompoenpitten — groenten — in de schil) een verschil bestaat tussen de tariefindeling zoals die uit het gemeenschappelijk douanetarief voortvloeit en de tariefindeling zoals die uit voornoemde toelichtingen voortvloeit, welke van voornoemde tariefindelingen dient dan in de onderhavige zaak te worden toegepast?